

BAV Specialist
Henst & Lunsen

Informatie
Algemene Leveringsvoorwaarden

BAV Specialist

Henst & Lunsen

Inhoudsopgave

Algemene eisen	3
Specifieke eisen : algemene leveringsvoorwaarden	3
Beperking van de aansprakelijkheid	4
Naar prestatie	4
Naar tijd	5
Naar bedrag	5
Algemene voorwaarden : onredelijk bezwarend?	6
Algemeen	6
Zwarte lijst	6
Grijze lijst	6
Business to business	6
Rechtsgeldigheid van algemene leveringsvoorwaarden	7
Manier van invoeren	7
Bij digitale transacties	7
Brancheverenigingen en algemene leveringsvoorwaarden	8
Contact	
Disclaimer	

BAV Specialist

Henst & Lunsen

Algemene voorwaarden in relatie tot een beroepsaansprakelijkheidsverzekering.

Algemene eisen bij het sluiten van een beroepsaansprakelijkheidsverzekering

Bij de beoordeling van de vraag of en onder welke voorwaarden een bedrijf een beroepsaansprakelijkheidsverzekering kan afsluiten, zal een verzekeraar letten op diverse zaken (acceptatie criteria):

- Oprichtingsdatum en continuïteit van het bedrijf;
- Opleiding en ervaring van de firmanten/ bestuurders / adviseurs;
- Afhankelijkheid van bepaalde opdrachtgevers;
- Schadeverleden;
- Lidmaatschap van een brancheorganisatie;
- Al of niet hanteren van algemene voorwaarden met een beperking van de aansprakelijkheid.

Voor al deze zaken geldt dat ze in de eerste plaats in het belang van de onderneming zelf zijn. Een onderneming heeft er alle voordeel bij hooggekwalificeerde, ervaren medewerkers te hebben, lid te zijn van een brancheorganisatie (voor scholing en advies, promotie, belangenbehartiging) en, niet te vergeten algemene voorwaarden te hanteren.

Tevens is het een voordeel bij het afsluiten van een aansprakelijkheidsverzekering. Een aansprakelijkheidsverzekeraar zal een bedrijf dat al haar zaken goed op orde heeft liever een aanbieding doen, en waarschijnlijk op gunstiger voorwaarden, dan een bedrijf dat niet zelf alle mogelijke maatregelen heeft genomen om schade te beperken.

Specifieke eisen : algemene leveringsvoorwaarden

Hieronder gaan we nader in op algemene voorwaarden. Er zijn diverse namen in omloop: algemene voorwaarden, algemene leveringsvoorwaarden, algemene voorwaarden tot het leveren van producten en / of diensten enz. Algemene voorwaarden zijn doorgaans niet verplicht. Een overeenkomst per geval (per koop, per levering van een dienst) kan natuurlijk ook. Als niets geregeld wordt, gelden de wettelijke bepalingen. Algemene voorwaarden zijn een aanvulling op de overeenkomst. De overeenkomst zelf bepaalt de hoofdzaken: de levering van een bepaalde dienst tegen een van tevoren overeengekomen prijs op een bepaald tijdstip.

BAV Specialist

Henst & Lunsen

Algemene voorwaarden regelen de rechtsbetrekking tussen een bedrijf en haar klanten, specifiek als het gaat om de verkoop van producten en / of diensten. Ze hebben betrekking op het gehele traject van verkoop / levering / advies:

offerte, onderhandeling, tot stand komen van de overeenkomst, levering, betaling, garantie, klachten en geschillenoplossing. En, niet in de laatste plaats: regeling van de aansprakelijkheid, keuze van het rechtsstelsel en aanwijzen van de bevoegde rechter.

Als er niets geregeld wordt, gelden de wettelijke bepalingen. In het geval van verkoop van producten is dat bijvoorbeeld de regeling productaansprakelijkheid uit het Burgerlijk Wetboek (artikel 6:185 e.v.). In het geval van levering van diensten (en hierover gaat het natuurlijk bij beroepsaansprakelijkheid) gelden de algemene bepalingen inzake wanprestatie (met name art. 6:74 BW e.v.)

Beperking van de aansprakelijkheid

De aansprakelijkheid van een bedrijf tegenover haar afnemers kan beperkt, of in ieder geval nader gedefinieerd worden. Er zijn drie manieren om dit te doen;

1- Beperking naar prestatie

Niet iedere tekortkoming, niet ieder foutje leidt direct tot aansprakelijkheid van de adviseur. In algemene voorwaarden kan nader gedefinieerd worden wanneer aansprakelijkheid ontstaat. Een regelmatig voorkomend begrip is de zgn. inspanningsverbintenis. Dat wil zeggen dat de gebruiker van de algemene voorwaarden belooft zich in te spannen om de prestatie naar beste kunnen te verrichten, volgens de vakkennis zoals die normaal en gebruikelijk is in zijn beroepsgroep.

Dit in tegenstelling tot de resultaatsverbintenis, die, het woord zegt het al, een bepaald resultaat garandeert. Een advocaat kan natuurlijk niet garanderen dat hij een proces wint. Hij kan slechts beloven dat hij de hem toevertrouwde zaak naar beste kunnen behartigt, overeenkomstig de eisen die aan een (gemiddeld) bekwaam advocaat worden gesteld. Dit is ook hoe beroepsaansprakelijkheidsverzekeraars een claim beoordelen: de fout van de verzekerde wordt gerelateerd aan wat een gemiddeld bekwaam vakman in dezelfde situatie gedaan zou hebben. Het verdient dus aanbeveling om in algemene voorwaarden op te nemen dat de adviseur een inspanningsverbintenis op zich neemt.

BAV Specialist

Henst & Lunsen

2- Beperking naar tijd

Als een adviseur tekort schiet in zijn prestatie en daardoor aansprakelijk wordt gesteld voor de schade die zijn klant heeft geleden, is er een bepaalde termijn waarin de schadelijgende partij de adviseur aansprakelijk kan stellen. De wettelijke termijn bedraagt 5 jaar en in sommige gevallen 20 jaar. Het is contractueel toegestaan deze termijn te verkorten. Maar niet alles is toegestaan.

Bij advieswerkzaamheden (waar het om gaat bij beroepsaansprakelijkheid) is het goed mogelijk dat een door de adviseur gemaakte fout zich maanden, mogelijk

zelfs jaren later manifesteert. Pas als de klant de fout (en de daardoor ontstane schade) heeft opgemerkt zal hij een eis tot schadevergoeding kunnen indienen. Dan is het niet redelijk als de algemene voorwaarden bepalen dat een eis tot schadevergoeding tot maximaal drie maanden na het afronden van de werkzaamheden kan worden ingediend. Een dergelijke bepaling zal door de rechter als onredelijk bezwarend worden aangemerkt en buiten toepassing gelaten (zie verderop). Wat wel redelijk is, zal afhangen van de soort werkzaamheden, de tijd die hiermee gemoeid is en wat in de betreffende branche gebruikelijk is.

3- Beperking naar bedrag

Een adviseur die een fout maakt, is in principe aansprakelijk voor alle schade die zijn klant hierdoor lijdt. Er zijn diverse vormen van schade mogelijk: kosten om de gemaakte fout op te sporen, te herstellen, om verdere schade te vermijden. Verder kan de klant te maken krijgen met omzetverlies, gederfde winst, gemiste besparingen enz. In theorie is de adviseur aansprakelijk voor al deze schade, zonder limiet. De klant moet echter wel kunnen bewijzen dat hij al deze schade heeft geleden door toedoen van de fout van de adviseur; de schade moet toegerekend kunnen worden aan de adviseur.

Dit is één van de belangrijkste bepalingen in algemene voorwaarden. De adviseur kan het bedrag waarvoor hij aansprakelijk is beperken. Er zijn diverse vormen mogelijk: aansprakelijkheid beperken tot één of enkele malen de opdrachtwaarde. Een beperking tot een bepaald, vast bedrag. Een beperking tot directe schade en een uitsluiting voor indirecte schade. Hierbij is het aan te raden dat de algemene voorwaarden zelf definiëren wat onder directe en indirecte schade wordt verstaan. Directe schade betreft bijvoorbeeld de kosten die zijn gemoeid met het vaststellen en zoveel mogelijk beperken van de schade, alsmede het opnieuw leveren van de prestatie. Indirecte schade betreft gemiste besparingen, gemiste winst, stagnatieschade enz.

BAV Specialist

Henst & Lunsen

In theorie is in een zakelijke relatie een volledige uitsluiting mogelijk, maar aan te raden is dit niet. Als de zaak aan de rechter voorgelegd wordt, kan deze bepalen dat de uitsluiting onredelijk bezwendend is en kunnen de algemene voorwaarden aan de kant geschoven worden. De leverancier is dan alsnog aansprakelijk voor de gehele schade. Combinaties van beperkingen zijn ook mogelijk. Bijvoorbeeld: de aansprakelijkheid van de adviseur is beperkt tot drie maal factuurwaarde met een maximum van EUR 100.000.

Algemene voorwaarden : onredelijk bezwendend?

Algemene voorwaarden mogen alles bevatten, behalve de kern van de prestatie (levering van het product / dienst tegen een bepaalde prijs). Maar niet alles is rechtsgeldig. Met name als u zaken doet met consumenten gelden er beperkingen. Bekend zijn de 'zwarte lijst' en de 'grijze lijst'. Deze lijsten bevatten bepalingen die niet voor mogen komen in de algemene voorwaarden die een zakelijke gebruiker (een bedrijf, een adviseur) hanteert in zijn rechtsverhouding tot consumenten;

Zwarte lijst

De 'zwarte lijst' bevat bepalingen die in algemene leveringsvoorwaarden niet gebruikt mogen worden. Wordt een bepaling toch opgenomen in algemene leveringsvoorwaarden, dan is deze simpelweg niet rechtsgeldig. Een voorbeeld is: het verkorten van de termijn waarbinnen de consument een bepaald recht (bijvoorbeeld het recht tot schadevergoeding) kan laten gelden tot minder dan een jaar. Een dergelijk beding is nietig: het heeft geen rechtskracht.

Grijze lijst

De 'grijze lijst' bevat bepalingen in algemene leveringsvoorwaarden (die gebruikt worden in de rechtsverhouding met consumenten) die *vermoed* worden onredelijk bezwendend te zijn. Een consument kan zich erop beroepen dat een dergelijke bepaling niet rechtsgeldig is, maar de gebruiker van de algemene leveringsvoorwaarden, in dit geval de adviseur, kan tegenbewijs leveren. De gebruiker zal moeten bewijzen dat de bepaling *niet* onredelijk bezwendend is. Dit zal in het algemeen niet snel slagen. Een voorbeeld is een beding dat bepaalt dat de adviseur geheel of gedeeltelijk bevrijdt van zijn wettelijke verplichting tot schadevergoeding.

Business to business

Voor algemene leveringsvoorwaarden die gebruikt worden in de relatie met een zakelijke wederpartij (business to business) gelden de zwarte en grijze lijst niet. Maar dat betekent nog steeds niet dat alles is toegestaan. In een zakelijke relatie kan een

BAV Specialist

Henst & Lunsen

'redelijkheidstoets' achteraf gelden. In het geval van een beding in algemene leveringsvoorwaarden dat aansprakelijkheid beperkt betekent dit: een partij die meent schade geleden te hebben door toedoen van een verkeerd advies, stelt die adviseur aansprakelijk. Deze beroept zich op een beperking of zelfs gehele uitsluiting van zijn aansprakelijkheid in algemene leveringsvoorwaarden. Partijen (al of niet ondersteund door een verzekeraar) komen er niet uit en de zaak wordt aan de rechter voorgelegd. Deze kan bepalen dat toepassing van het artikel waarin de

aansprakelijkheid beperkt / uitgesloten is in een concrete situatie onredelijk bezwarend is. De adviseur kan door de rechter alsnog veroordeeld worden tot gehele schadevergoeding.

Daarom is een totale uitsluiting van aansprakelijkheid in algemene voorwaarden niet aan te raden. Een *beperking* heeft meer kans in stand te blijven als de zaak voor de rechter komt. Dit geldt zeker in de rechtsbetrekking tot kleinere bedrijven / eenmanszaken. Dit zijn geen consumenten, maar de rechter kan besluiten dat ze in voorkomend geval een min of meer gelijke mate van bescherming genieten als consumenten.

Rechtsgeldigheid van algemene leveringsvoorwaarden

Manier van inroepen

Voor rechtsgeldigheid van algemene leveringsvoorwaarden is vereist dat de wederpartij ervan kennis heeft kunnen nemen. Vaak worden algemene leveringsvoorwaarden gedeponereerd bij de rechtbank of de Kamer van Koophandel, waarbij de gebruiker zijn afnemers laat weten dat deze op verzoek toegezonden zullen worden. Dit is meestal niet genoeg. De wet bepaalt dat de wederpartij een redelijke mogelijkheid moet hebben om van de algemene voorwaarden kennis te nemen. Dit is het geval als de gebruiker de algemene leveringsvoorwaarden vóór of bij het sluiten van de overeenkomst aan de wederpartij ter hand stelt. Dit ter hand stellen kan op diverse manieren gebeuren: bij persoonlijk contact door de voorwaarden aan de wederpartij te geven, of door de voorwaarden bij te voegen bij de offerte of opdracht. De voorwaarden mogen op de achterkant van de offerte worden vermeld. Als de voorwaarden pas bij de factuur meegestuurd worden, is dit niet rechtsgeldig. De wederpartij moet immers kennis kunnen nemen van de voorwaarden vóór het sluiten van de overeenkomst. Pas als dit allemaal niet mogelijk is, volstaat het deponeren van de voorwaarden bij rechtbank of Kamer van Koophandel of het ter inzage leggen bij de gebruiker. De voorwaarden moeten echter op verzoek van de wederpartij, kosteloos aan hem worden toegezonden.

BAV Specialist

Henst & Lunsen

Bij digitale transacties

Voor transacties die volledig op digitale wijze tot stand komen, geldt de volgende regeling: ook in dit geval moet de gebruiker zijn wederpartij een redelijke mogelijkheid bieden van de algemene voorwaarden kennis te nemen. Dit kan hij doen door de algemene voorwaarden, voor of bij het sluiten van de overeenkomst, langs elektronische weg ter beschikking te stellen op zodanige wijze dat deze door haar kunnen worden opgeslagen en voor haar toegankelijk zijn voor latere kennisneming. Ofwel: de klant moet de voorwaarden (digitaal) kunnen lezen en opslaan, zodat hij de voorwaarden ook op een later tijdstip kan openen en teruglezen. Het is dus niet voldoende om op de website naar de algemene voorwaarden te verwijzen.

Brancheverenigingen en algemene voorwaarden

Diverse brancheverenigingen hebben voor hun leden algemene leveringsvoorwaarden opgesteld. In de bouwwereld worden zijn de DNR en de RVOI voorwaarden veel gebruikt, in de ICT sector zijn de ICT Office voorwaarden goed bekend. Dergelijke voorwaarden hebben als voordeel dat ze in de branche algemeen bekend en geaccepteerd zijn. De branchevereniging kent de gebruiken en de wettelijke bepalingen / juridische vereisten die voor de beroepsgroep gelden. Dergelijke voorwaarden zullen niet gauw door de rechter onredelijk verklaard worden.

Toch zit een gebruiker / adviseur niet automatisch goed met het gebruik van branchevoorwaarden! Niet iedere opdrachtgever zal deze (volledig) accepteren. Soms wijzen opdrachtgevers eenvoudigweg het gebruik van de algemene leveringsvoorwaarden van hun adviseur af en stellen ze hun eigen (inkoop)voorwaarden hiervoor in de plaats. Ook bepaalde gedeeltes van de voorwaarden kunnen buiten beschouwing gelaten worden, of: sommige bepalingen worden vervangen door specifieke maatwerkbepalingen in de overeenkomst. Uiteraard kan dit vergaande consequenties hebben voor de aansprakelijkheid van de adviseur. En dat kan weer gevolgen hebben voor de dekking op de aansprakelijkheidsverzekering.

Dit White paper is puur informatief van aard en kan nimmer als (juridisch) advies worden aangemerkt. U kunt er dan ook geen rechten aan ontleen.

BAV Specialist
Henst & Lunsen